

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași

Str. Anastasie Panu, nr. 26, Iași
Tel: +0232 21 33 32, Fax: +0232 21 98 99
E-mail: Registratura.Generala.IS@anaf.ro

DECIZIA NR. 10212/ 13.03.2018
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. X S.R.L., județul Iași, în insolvență,
înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași
sub nr. X din 16.10.2017
și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași
sub nr. X din 26.10.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 1, prin adresa nr.X din 24.10.2017, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. X din 26.10.2017, asupra contestației formulate de **S.C. X S.R.L., județul Iași**, cu sediul în sat Păun, comuna Bârnova, bl. X , X, Camera X având cod de identificare fiscală RO X, înregistrată la Oficiul Registrul Comerțului Iași sub nr. JX, reprezentată de domnul X, în calitate de administrator special și asociat unic.

Societatea contestatoare se află în procedura de **insolvență**, conform Buletinului procedurilor de insolvență nr. X /12.07.2017, având numit în mod provizoriu, în calitate de administrator judiciar, pe d-na X , cu sediul în com. Hlioșen-Horia, localitatea Iezer, județul Botoșani iar în calitate de administrator special pe domnul X, conform Procesului verbal al adunării generale extraordinare a asociaților nr. X din 26.07.2017, existent în xerocopie la dosarul cauzei.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X și Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. X emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS X.

Având în vedere că prin contestația formulată petenta susține că își îndreaptă contestația și împotriva **accesoriilor aferente debitorilor contestate**, organul de soluționare a contestației a solicitat contestatoarei

prin adresa nr. X din 21.11.2017 să precizeze care este cuantumul accesoriilor contestate precum și actele administrative fiscale atacate.

Adresa sus menționată nu a putut fi comunicată contestatoarei, plicul de corespondență fiind returnat de Oficiul Poștal cu mențiunea „Destinatar mutat”.

Prin adresa nr. X din 21.11.2017 organul de soluționare a contestației a solicitat Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași - Colectare, ca în situația în care au fost emise decizii de accesorii aferente debitelor contestate, să întocmească dosarul contestației și Referatul cu propuneri de soluționare.

Prin adresa de răspuns nr. X din 29.11.2017, înregistrată în cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași sub nr. X din 04.12.2017, Administrația județeană a Finanțelor Publice Iași – Colectare, ne transmite Referatul nr. X5/29.11.2017 cu propuneri de soluționare a contestației formulate de S.C. X S.R.L. județul Iași, în insolvență împotriva Deciziei de calcul accesorii nr. X/06.09.2017 respectiv X din 06.09.2017, anexându-ne aceste decizii, inclusiv fișa sintetică totală editată la 04.12.2017.

Astfel, obiectul contestației îl constituie plata la bugetul statului a sumei de **S lei** reprezentând:

S lei – impozit pe profit stabilit prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X;

S lei – dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X;

S lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X;

S lei – impozit pe veniturile microîntreprinderilor stabilit prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X;

S lei – dobânzi de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X;

S lei – penalități de nedeclarare aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. X;

S lei – TVA stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X;

S lei – dobânzi de întârziere aferente TVA stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X;

S lei – penalități de întârziere aferente TVA stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X;

S lei – penalități de nedeclarare aferente TVA stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. X.

Contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. X a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actelor administrative fiscale atacate, respectiv data de **04.09.2017**, așa cum rezultă din adresa nr. X din 01.09.2017, existentă în xerocopie la dosarul cauzei și data depunerii contestației, respectiv **16.10.2017**, aceasta fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași sub nr. X.

Contestația formulată împotriva accesoriilor debitelor contestate stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X, Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități nedeclarare nr. X, Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X și Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități nedeclarare nr. X a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont că actele administrative fiscale au fost emise la data de **06.09.2017** iar contestația a fost depusă la data de **16.10.2017**, fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași sub nr.X .

Contestația este semnată de către domnul X în calitate de administrator special și asociat unic.

Constatând că în speță sunt îndeplinite condițiile prevederile art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. X S.R.L. județul Iași, în insolvență, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X și Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. X emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS X, cu privire la suma de S lei, reprezentând:
S lei – impozit pe profit;

S lei – impozit pe venit microîntreprinderi;

S lei – TVA.

De asemenea, societatea formulează contestație și împotriva accesoriilor aferente debitelor contestate în cuantum de S lei individualizate prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X , Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități nedecларare nr. X, Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X și Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități nedecларare nr. X.

Prin contestația formulată petenta susține următoarele:

- cu privire la suma de **S lei**, reprezentând impozit pe profit calculat asupra cheltuielii înregistrată în contul 607 „Cheltuieli privind mărfurile” în sumă de S lei, aferentă unei facturi în copie reprezentând contravaloarea a 108 m.c. de beton aprovizionat de la S.C. XS.R.L., menționează că nu are facturi în copie xerox de la această societate.

Având în vedere că organele de inspecție fiscală nu au precizat numărul și data facturii, contestatoarea consideră că au fost încălcate prevederile Codului de procedură fiscală și totodată depune în original factura nr. X din 18.05.2015 emisă de S.C. X S.R.L. Iași

- cu privire la suma de **S lei** reprezentând impozit pe venit microîntreprinderi, contestatoarea face mențiunea că, la Capitolul III – obligație fiscală „Impozit pe veniturile microîntreprinderilor” din Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS X, organele de inspecție fiscală redau doar diferențele între impozitul pe veniturile microîntreprinderilor declarat de societate și impozitul pe veniturile microîntreprinderilor constatat la control pentru anii 2013-2016, aceasta fiind în sumă totală de S lei și nu de S lei.

Din conținutul capitolului „Constatări” nu rezultă decât diferențele aferente anilor 2013, 2014 și 2016, echipa de inspecție fiscală nefăcând nici o referire la alte diferențe aferente, astfel încât nu se înțelege de ce apar sume diferite între cele constatate în raportul de inspecție fiscală și cele înscrise în decizia de impunere.

Petenta menționează că apar diferențe chiar și între constatările ce s-au vrut a fi consemnate în Raport, respectiv se afirmă că:

„La inspecția fiscală s-au constatat următoarele:

pentru perioada 01.02.2013-31.12.2013:

IVM declarat.....S lei

IVM control.....S lei

IVM diferență control.....- Slei

- pentru perioada 01.01.2014-31.12.2014:

- IVM declarat.....S lei

- IVM control.....S lei

- IVM diferență control....S lei

- **pentru perioada 01.01.2016-31.12.2016:**

- IVM declarat.....S lei

- IVM control.....S lei
- IVM diferență control....Slei.

În urma inspecției fiscale au rezultat diferențe de control suplimentare în sumă de Slei.”

Petenta susține că, adunând diferențele consemnate de echipa de control pe ani, rezultă suma suplimentară de S lei și nu suma suplimentară de Slei.

Cu privire la TVA suplimentară în sumă totală de S lei, aceasta este formată din:

- suma de **S lei** reprezentând TVA nedeductibilă aferentă achiziției de 108 m.c. beton în luna mai 2015 pentru care societatea a prezentat factura în copie.

Petenta solicită a se observa faptul că organul de inspecție fiscală nu specifică numărul și data exactă a facturii, nefăcând nici o referire la furnizor, echipa de inspecție fiscală încălcând astfel prevederile Codului de procedură fiscală, respectiv art. 113 din Legea nr. 207/2015. Societatea depune în original factura nr. X din 18.05.2015.

- suma de **S lei** reprezentând TVA nedeductibilă aferentă achiziției de materiale de construcție de la S.C. X S.R.L. cu factura nr. X/12.07.2016 pentru care furnizorul este declarat inactiv și neplătitor de TVA, începând cu data de 12.07.2017.

Societatea contestă această sumă întrucât decizia de declarare a inactivității produce efecte față de terți din ziua următoarei datei înscrierii în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați.

În opinia contestatoarei, faptul că a înregistrat o factură emisă de un furnizor declarat inactiv în una și aceeași dată cu factura emisă nu atrage nedeductibilitatea TVA, așa cum eronat a constatat echipa de control.

În susținerea contestației, petenta invocă prevederile art. 113 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, susținând totodată că organele de inspecție fiscală nu precizează corect și explicit temeiul de drept cu privire la nedeductibilitatea unor cheltuieli sau TVA, cum ar fi cele de pe facturi prezentate în copie. Mai mult decât atât, factura la care se face referire, fără precizarea unui număr și a datei exacte, aparține anului fiscal 2015, când nu erau valabile prevederile din noul cod fiscal, respectiv din Legea nr. 227/2015, așa cum sunt invocate de echipa de control.

În ceea ce privește art. 297 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, invocat de organul de inspecție fiscală la temeiul de drept, petenta susține că acesta nu are nici o legătură cu constatările consemnate la motivul de fapt din Capitolul III-Taxa pe valoarea adăugată, întrucât nu s-a pus în discuție faptul că achizițiile din facturile respective nu ar fi fost utilizate în scopul economic al firmei, respectiv în scopul operațiunilor taxabile.

În acest caz, petenta susține că s-a făcut referire la sumele de S lei și S lei reprezentând TVA, motivul invocat pentru neacordarea deductibilității TVA fiind cu totul altul decât cel instrumentat prin articolul de lege precizat.

Cu privire la suma de S lei, reprezentând TVA aferentă facturii nr. X/12.07.2016 emise de S.C. X S.R.L., declarat inactiv și implicit neplătitor de

TVA în data de 12.07.2016, petenta invocă prevederile art. 92, alin. (10) și alin. (13) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Având în vedere cele precizate, petenta consideră abuzive și fără temei legal o parte din constatările organelor de inspecție fiscală, fapt pentru care solicită desființarea parțială a deciziei de impunere contestate.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, urmare a verificării efectuate la S.C. X S.R.L. județul Iași, în insolvență, în ceea ce privește impozitul pe profit pentru perioada 09.03.2011 - 31.12.2015, taxa pe valoarea adăugată pentru perioada 01.10.2011 - 30.06.2017 și impozitul pe veniturile microîntreprinderilor pentru perioada 01.02.2013 - 30.06.2017 au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS X prin care au stabilit în sarcina societății suma totală de S de lei, din care petenta contestă suma de S lei reprezentând: S lei impozit pe profit, S lei impozit pe veniturile microîntreprinderilor și S lei TVA.

Aferente debitelor contestate, au fost calculate de către organul fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, accesorii în sumă de S lei, individualizate prin: Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X, Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. X, Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X și Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. X.

Inspecția fiscală la **S.C. X S.R.L. județul Iași, în insolvență**, s-a efectuat ca urmare a solicitării formulate de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Biroul Procedură Insolvență și Lichidări prin adresa nr. X din 17.07.2017 înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași sub nr. X din 17.07.2017.

Acțiunea de inspecție fiscală s-a efectuat potrivit Delegării de competență nr.X/26.07.2017 emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași și în baza Ordinului de Serviciu nr.267/16.08.2017 emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui - Activitatea de Inspecție Fiscală.

Conform extrasului din Buletinul procedurilor de insolvență nr. X/12.07.2017, Tribunalul Iași, prin Încheierea din Ședința publică nr. 29 iunie 2017, în Dosarul X/99/2016 dispune deschiderea procedurii generale de insolvență împotriva debitorului S.C. X S.R.L. cu sediul în sat Păun, comuna Bîrnova, X1,camera X și desemnează în mod provizoriu, în calitate de administrator judiciar, pe X, cu sediul în com. Hlivoșen-Horia, localitatea lezer, județul Botoșani care va îndeplini atribuțiile prevăzute de art. 58 din Legea insolvenței nr. 85/2014.

Inspecția fiscală a fost inițiată în baza Avizului de inspecție fiscală nr. F-VS 213 din 02.08.2017, luat la cunoștință de către societate la data de 21.08.2017 și a avut ca obiectiv verificarea legalității conformității declarațiilor fiscale și/sau operațiunile relevante pentru inspecția fiscală, a corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea bazelor de impozitare și a obligațiilor fiscale principale privind:

    Taxa pe valoarea adăugată în perioada 01.10.2011-30.06.2011;

    Impozitul pe profit în perioada 09.03.2011-31.12.2015;

    Impozit pe veniturile microîntreprinderilor în perioada 01.01.2016-30.06.2017.

În ceea ce privește impozitul pe profit.

În urma inspecției fiscale efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, societatea nu are dreptul la deducere pentru cheltuielile înregistrate în contul 607 „cheltuieli privind mărfurile” în sumă de S lei reprezentând 108 m.c. beton aprovizionat în luna mai 2015 de la S.C. XS.R.L. Iași pentru care societatea a prezentat factura fiscală în copie.

Urmare celor prezentate a rezultat un profit impozabil în sumă de S lei cu un impozit aferent în sumă de **S lei**.

În ceea ce privește impozitul pe veniturile microîntreprinderilor.

La inspecția fiscală parțială efectuată s-au constatat următoarele:

pentru perioada 01.02.2013-31.12.2013:

IVM declarat.....S lei

IVM control.....S lei

IVM diferență control.....- Slei

- **pentru perioada 01.01.2014-30.12.2014:**

- IVM declarat.....S lei

- IVM control.....S lei

- IVM diferență control....**S lei**

- **pentru perioada 01.01.2016-31.12.2016:**

- IVM declarat.....S lei

- IVM control.....S lei

- **IVM diferență control....Slei.**

Din Anexa nr. 3, la Raportul de inspecție fiscală, rezultă o diferență la impozitul pe profit în sumă de **S lei** formată din suma de S lei aferentă trimestrului I 2017 și suma de S lei aferentă trimestrului II 2017 nedeclarată de societatea contestatoare.

Astfel, în urma inspecției fiscale parțiale au rezultat diferențe de impozit pe profit stabilite suplimentar în sumă de **Slei**.

În ceea ce privește TVA.

TVA înregistrată de societate provine din achiziții mărfuri necesare pentru desfășurarea obiectului de activitate, achiziție combustibili, achiziții diferite materiale de construcții necesare la lucrări de reparații a sediului sociale, achiziții diferite imobilizări corporale, etc.

În urma inspecție fiscală a rezultat o TVA suplimentară în sumă de **S lei**, astfel:

- **S lei** reprezentând TVA nedeductibil aferent achiziției de 108 m.c. beton în luna mai 2015 pentru care societatea a prezentat factura în copie;
- **S lei** reprezentând TVA nedeductibil aferent achiziției de materiale de construcții de la S.C. X S.R.L. Iași cu factura nr. X din 12.07.2016 pentru care furnizorul este declarat inactiv și neplătitor de TVA începând cu 12.07.2016.

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar și contestat în cuantum de S lei, organul fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași a calculat prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X dobânzi de întârziere în sumă de **S lei** și penalități de întârziere în sumă de **S lei**.

Pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor stabilit suplimentar și contestat în cuantum de S lei (parte din S lei), organul fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași a calculat prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X dobânzi de întârziere în sumă de **S lei** iar prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. X penalități de nedeclarare în sumă de **S lei**.

Pentru TVA stabilit suplimentar și contestat în cuantum de S lei organul fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași a calculat prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X dobânzi de întârziere în sumă de **S lei** și penalități de întârziere în sumă de **S lei** (pentru suma de S lei) iar prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X penalități de nedeclarare în sumă de **S lei** (pentru suma de S lei).

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, constatările organelor fiscale și actele normative în vigoare pentru perioada verificată, se rețin următoarele:

S.C. XS.R.L. în insolvență, are sediul în sat Păun, bl. X , CAMERA X, comuna Bârnova, județul Iași;

Denumire CAEN: comerț cu ridicata nespecializat cod 4690;

Cod de identificare fiscală: RO X;

Perioada supusă verificării: 09.03.2011-30.06.2017.

1. Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de S lei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași prin Serviciul Soluționare Contestații 1 se poate pronunța cu privire la legalitatea stabilirii acestei sume, în condițiile în care, organele de inspecție fiscală susțin că societatea a prezentat factura de achiziție în copie fapt pentru

care nu au analizat operațiunile înscrise iar prin contestația formulată petenta susține că au fost încălcate prevederile Codului de procedură fiscală și totodată depune în original factura nr. X din 18.05.2015 emisă de S.C. X S.R.L. Iași.

În fapt, societatea contestatoare a înregistrat în contul 607 „cheltuieli privind mărfurile” suma de S lei reprezentând contravaloarea a 108 m.c. beton aprovizionat în luna mai 2015 de la S.C. XS.R.L. Iași.

Organele de inspecție fiscală susțin că, la data efectuării inspecției fiscale, factura de aprovizionare nr. X din 18.05.2015 emisă de S.C. XS.R.L. Iași a fost prezentată în copie, fapt pentru care au considerat că societatea nu are dreptul la deducerea cheltuielilor în sumă de **S lei** și, implicit, au stabilit un impozit pe profit în sumă de **S lei**.

Prin contestația formulată petenta susține faptul că, organele de inspecție fiscală nu au precizat numărul și data facturii, considerând că au fost încălcate prevederile Codului de procedură fiscală și totodată depune în original factura nr. X din 18.05.2015 emisă de S.C. XS.R.L. Iași.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile, art. 21 alin. (1) și alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil la data efectuării operațiunii, conform căruia:

„ART. 21*)

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(...)

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...)

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;”

Conform textului de lege, pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile **numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.**

Nu sunt deductibile cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor.

Punctul 41 din Ordinul Ministrului Economiei și Finanțelor nr. 3512 din 27 noiembrie 2008 privind documentele financiar-contabile, cu modificările și completările ulterioare, prevede: **„Pentru a putea fi înregistrate în contabilitate, operațiunile economico-financiare trebuie să fie justificate cu documente originale, întocmite sau reconstituite potrivit prezentelor norme metodologice.”**

Având în vedere aceste prevederi legale și întrucât la data efectuării inspecției fiscale societatea contestatoare nu a prezentat factura în original, sau reconstituită conform prevederilor legale, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul la deducere a cheltuielilor înscrise.

Referitor la aceste aspecte, prin Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. X/24.10.2017 organele de inspecție fiscală precizează faptul că: *„la inspecția fiscală parțială, în documentele financiar-contabile prezentate, a fost vizualizată factura în copie, cu număr de factură și data întocmirii facturii ilizibile fapt pentru care echipa de inspecție fiscală a considerat că societatea nu a prezentat factura fiscală în original și a considerat TVA aferent acestei aprovizionări drept nedeductibil la control.”*

Odată cu depunerea contestației, societatea contestatoare anexează în **original factura nr. X din 18.05.2015** emisă de S.C. XS.R.L. Iași în sumă totală de S lei din care TVA în sumă de S lei, fapt pentru care, prin adresa nr. X din 08.02.2018 organul de soluționare a contestației a solicitat organelor de inspecție fiscală să aducă lămuriri suplimentare cu privire la depunerea în original de către societate a facturii nr. X din 18.05.2015 emisă de S.C. X S.R.L. Iași.

Prin adresa de răspuns nr. X din 16.02.2018 înregistrată în cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași sub nr. X din 21.02.2018 organele de inspecție fiscală precizează următoarele: *„(...) ulterior, după încheierea inspecției fiscale parțiale și emiterea Deciziei de impunere și a RIF aferent, odată cu depunerea contestației, societatea în cauză depune factura fiscală nr. X /18.05.2015 emisă de către S.C. X S.R.L. Iași, în original.*

Având în vedere cele prezentate precum și argumentele contestatorului și documentele în susținere referitoare la speța în cauză propunem refacerea situației fiscale de drept și anume aprobarea contestației depusă de SC X SRL Iași pentru această speță și acordarea deductibilității cheltuielilor cu marfa aprovizionată (beton) în sumă de S lei, respectiv anularea impunerii parțiale a impozitului pe profit în sumă de S lei, concomitent cu acordarea deductibilității TVA la aprovizionare (beton) în sumă de S lei, respectiv anularea impunerii parțiale a TVA în sumă de S lei.

Astfel, în prezenta cauză, organul de soluționare a contestației nu se poate pronunța cu privire la realitatea datelor înscrise în factura prezentată, întrucât, întră în competența organelor de inspecție fiscală verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției.”

Față de acest aspect, art. 276 Soluționarea contestației din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare precizează: **„(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora poate/pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se oferă posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”**

Conform textului de lege, contestatorul poate să depună probe noi în susținerea cauzei, situație în care organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat i se oferă posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

De asemenea, art. 113 din același act normativ precizează:

„ART. 113

Obiectul inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

(2) În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

- a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;**
  - b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;**
  - c) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale;**
  - d) verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;**
  - e) solicitarea de informații de la terți;**
  - f) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile ori unde se află bunurile impozabile;**
  - g) solicitarea de explicații scrise de la reprezentantul legal al contribuabilului/plătitorului sau împuternicitul acestuia ori de la persoanele prevăzute la art. 124 alin. (1), după caz, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul inspecției fiscale, pentru clarificarea și definitivarea constatărilor;**
  - h) informarea reprezentantului legal al contribuabilului/plătitorului sau a împuternicitului acestuia, după caz, cu privire la constatările inspecției fiscale, precum și discutarea acestora;**
  - i) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația fiscală principală declarată de către contribuabil/plătitor și/sau stabilită, după caz, de organul fiscal;**
- (...)”.**

Conform textului de lege, inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și

exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

- examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;
- verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;
- verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă.

Având în vedere situația prezentată, rezultă că factura nr. 1004691 din 18.05.2015 (depusă la data formulării contestației) nu a fost analizată de organele de inspecție fiscală sub aspectul deductibilității cheltuielilor întrucât aceasta a fost prezentată în copie.

Întrucât în conformitate cu prevederile legale citate anterior, contestatoarele a depus probe noi în susținerea cauzei, rezultă că în acest caz organele de inspecție fiscală vor face o analiza a documentului prezentat în original (factura fiscală nr. 1004691 din 18.05.2015) și vor verifica dacă operațiunea înscrisă este reală iar cheltuielile antrenate pot fi deductibile la calculul profitului impozabil.

În conformitate cu prevederile **art. 6 „Exercitarea dreptului de apreciere”** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, **„(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii”**.

Astfel, organele de inspecție fiscală vor verifica dacă achizițiile de bunuri și servicii înscrise în factura nr. X din 18.05.2015 sunt justificate prin documente și sunt efectuate în scopul desfășurării activității, conform art. 21 citat anterior.

Facem precizarea că, pentru a beneficia de deductibilitate, bunurile și serviciile nu trebuie să figureze numai generic înscrise în facturi fiscale, ci să se dovedească realitatea și efectivitatea prestării lor cu documente valabile încheiate, fiind obligatoriu ca aceste servicii să servească în scopul desfășurării activității.

Având în vedere că factura nr. X din 18.05.2015 și implicit operațiunile înscrise în aceasta nu au fost analizate de organele de inspecție fiscală, iar în conformitate cu prevederile art. 21 citat anterior sunt deductibile doar cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității, rezultă că organul de

soluționare a contestației nu se poate pronunța cu privire la legalitatea stabilirii impozitului pe profit în sumă de **S lei** aferent neacceptării la deducere a cheltuielilor în sumă de **S lei**.

Astfel, **urmează a se desființa parțial**, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui - Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS X, cu privire la suma de **S lei**, reprezentând impozit pe profit, urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a încheiat actul desființat, să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, ținând cont de faptul că societatea este contribuabil mic, în baza prevederilor art. 281 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare la reanalizarea situației de fapt, în funcție de prevederile legale aplicabile în speță, de argumentele și documentele prezentate de contestatoare și, dacă este cazul, să emită un nou act administrativ fiscal, care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Desființarea are la bază prevederile **art. 279 alin. (3) și alin. (4)** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa, total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care, din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent, nu se poate stabili situația de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul competent și de contestator. În acest caz, organul fiscal competent urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării, desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

Sunt aplicabile și prevederile **pct. 11.4.-11.5.** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

„11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de

contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

Totodată, sunt aplicabile și prevederile **art. 50, art. 129 și art. 281** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

ART. 50

„Anularea, desființarea sau modificarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente”.

ART. 129

„Refacerea inspecției fiscale

(1) În situația în care, ca urmare a deciziei de soluționare emise potrivit art. 279 se desființează total sau parțial actul administrativ-fiscal atacat, emis în procedura de inspecție fiscală, organul de inspecție fiscală reface inspecția fiscală, cu respectarea dispozițiilor art. 276 alin. (3).

(2) Refacerea inspecției fiscale trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel cum acestea sunt menționate în decizie.

(3) Refacerea inspecției fiscale și emiterea noului act administrativ-fiscal sunt posibile chiar dacă pentru perioadele și obligațiile fiscale vizate de refacere s-a anulat rezerva verificării ulterioare potrivit art. 94 alin. (3).

(4) Refacerea inspecției fiscale se realizează de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat.”

ART. 281

“Comunicarea deciziei și calea de atac

[...]

(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face în termen de 60 de zile în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, de la data aducerii la cunoștința organului fiscal a deciziei de desființare.

(4) În situația în care instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) admite, în totalitate sau în parte, acțiunea prevăzută la alin. (3), organul fiscal emitent anulează în mod corespunzător noul act administrativ fiscal, precum și, după caz, actele administrative subsecvente, iar contestatorul este pus în situația anterioară emiterii deciziei de desființare.

[...]

(7) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a respins contestația de către organul fiscal fără ca acesta să intre în cercetarea fondului raportului juridic fiscal, dacă instanța constată că soluția adoptată de către organul fiscal este nelegală și/sau netemeinică, se va pronunța și asupra fondului raportului juridic fiscal”.

2. Referitor la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, stabilit suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală au stabilit în mod legal această sumă în condițiile în care societatea nu a înregistrat pentru perioada trimestrului I și trimestrului II 2017 impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei.

În fapt, în ceea ce privește impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, la inspecția fiscală parțială efectuată s-au constatat următoarele:

pentru perioada 01.02.2013-31.12.2013:

IVM declarat.....S lei

IVM control.....S lei

IVM diferență control.....- Slei

- **pentru perioada 01.01.2014-30.09.2014:**
- IVM declarat.....S lei
- IVM control.....S lei
- IVM diferență control....S lei
- **pentru perioada 01.01.2016-31.12.2016:**
- IVM declarat.....S lei
- IVM control.....S lei
- IVM diferență control....Slei.

În urma inspecției fiscale parțiale au rezultat diferențe de control stabilite suplimentar în sumă de **Slei**.

Cu privire la suma de **S lei** reprezentând impozit pe venit microîntreprinderi, contestatoarea face mențiunea că, la Capitolul III – obligație fiscală „Impozit pe veniturile microîntreprinderilor” din Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS X, organele de inspecție fiscală redau doar diferențele între impozitul pe veniturile microîntreprinderilor declarat de societate și impozitul pe veniturile microîntreprinderilor constatat la control, pentru anii 2013-2016, aceasta fiind în sumă totală de S lei și nu de Slei.

Din conținutul capitolului „Constatări” nu rezultă decât diferențele aferente anilor 2013, 2014 și 2016, echipa de inspecție fiscală nefăcând nici o referire la alte diferențe aferente anilor 2013, 2014 și 2016, astfel încât nu se înțelege de ce apar sume diferite între cele constatate în raportul de inspecție fiscală și cele înscrise în decizia de impunere.

Petenta menționează că apar diferențe chiar și între constatările ce s-au vrut a fi consemnate în Raport, iar adunând diferențele consemnate de echipa de control pe ani, rezultă suma suplimentară de S lei și nu suma suplimentară de Slei.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 113 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, conform căruia:

„ART. 113

Obiectul inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

(2) În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

(...)

i) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația fiscală principală declarată de către contribuabil/plătitor și/sau stabilită, după caz, de organul fiscal;

(...)”.

Conform textului de lege, organul de inspecție fiscală procedează la stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația fiscală principală declarată de către contribuabil/plătitor și/sau stabilită, după caz, de organul fiscal.

La dosarul contestației se află depusă Anexa nr. 3, din care rezultă următoarele:

Venit	perioada	Declarat societate	control	Diferențe
S lei	Trimestru I 2013	S	S	-
S lei	Trimestru II 2013	-	S	S
S lei	Trimestrul III 2013	-	S	S
S lei	Trimestrul IV 2013	S	S	-S
Total	2013	Slei	S lei	- Slei
S lei	Trimestrul I 2014	-	-	-
Slei	Trimestrul II 2014	S	S	S
S	Trimestrul III 2014	S	S	-
Total	2014	S	S	S
S lei	Trimestrul I 2016	-	S	S
S lei	Trimestrul II 2016	-	S	S
S	Trimestrul III 2016	-	S	S
S	Trimestrul IV 2016	S	S	- S
Total	2016	S	S	S
S lei	Trimestrul I 2017	-	S lei	S lei
S lei	Trimestrul II 2017	-	S lei	S lei
Total	2017	-	S lei	S lei
Total General		S lei	S lei	Slei

Din cele prezentate rezultă că, în Raportul de inspecție fiscală organele de control nu au înscris diferențele în sumă de **S lei** reprezentând impozit pe veniturile microîntreprinderilor stabilit suplimentar față de declarat, pentru trimestrul I și trimestrul II 2017.

Astfel, diferența în sumă de **S lei** este formată din suma de S lei aferentă trimestrului I 2017 și suma de S lei aferentă trimestrului II 2017 nedeclarată de societatea contestatoare.

Referitor la acest aspect, prin Referatul nr. 187 din 24.10.2017, organele de inspecție fiscală precizează următoarele: „Cu privire la suma de S lei, reprezentând impozit pe venitul microîntreprinderilor suplimentar menționăm că în urma analizei efectuate asupra explicațiilor date în RIF și anexa nr. 3, parte integrantă din acest RIF, se observă foarte clar că această sumă reprezintă obligația de plată stabilită suplimentar privind ivm aferentă anului 2017 și care nu a fost inserată în RIF, la explicații, astfel ca suma suplimentară de plată privind impozitul pe venitul microîntreprinderilor este de Slei (suma prevăzută în decizia de impunere, în RIF și în anexa nr. 3)

Perioada 01.01.2017-30.06.2017

IVM declarat trim. I 2017 = SIVM control trim. I 2017 = S lei

IVM declarat trim. II 2017 = SIVM control trim. II 2017 = Slei

.....

IVM declarat 2017 (01.01.-30.06.2017) = S lei
IVM control 2017 (01.01.2017-30.06.2017) = S lei.”

Având în vedere cele prezentate, se reține că diferența în sumă de **S lei** reprezintă impozit pe veniturile microîntreprinderilor aferent trimestrului I 2017 și trimestrului II 2017 stabilită suplimentar față de suma declarată de societate, fapt pentru care se va respinge contestația formulată pentru această sumă **ca neîntemeiată**.

3. Referitor la TVA stabilit suplimentar în sumă de S lei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași prin Serviciul Soluționare Contestații 1 se poate pronunța cu privire la legalitatea stabilirii acestei sume, în condițiile în care, organele de inspecție fiscală susțin că, la momentul efectuării inspecției fiscale societatea a prezentat factura de achiziție în copie fapt pentru care organele de inspecție fiscală nu au analizat operațiunile înscrise iar prin contestația formulată petenta susține că au fost încălcate prevederile Codului de procedură fiscală și totodată depune în original factura nr. X din 18.05.2015 emisă de S.C. X S.R.L. Iași.

În fapt, organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere TVA în sumă de S lei aferent achiziției de 108 m.c. beton în luna mai 2015 pentru care societatea a prezentat factura în copie.

Astfel, la data efectuării inspecției fiscale factura de aprovizionare nr. X din 18.05.2015 emisă de S.C. X S.R.L. Iași a fost prezentată organelor de inspecție fiscală în copie, fapt pentru care acestea au considerat că societatea nu are dreptul la deducerea TVA în sumă de **S lei**.

Prin contestația formulată petenta susține faptul că, organele de inspecție fiscală nu au precizat numărul și data facturii, considerând că au fost încălcate prevederile Codului de procedură fiscală și totodată depune în original factura nr.X din 18.05.2015 emisă de S.C. XS.R.L. Iași.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 145 alin. (1) și alin. (2) precum și art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în perioada supusă verificării, precum și pct. 45 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, conform căroră:

„Art. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

1. operațiuni taxabile;

ART. 146

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare;”

Norme metodologice:

„45. (1) În sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenționează să desfășoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. Intenția persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal, după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.”

Astfel, potrivit acestor prevederi legale se reține faptul că o persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155.

Punctul 41 din Ordinul Ministrului Economiei și Finanțelor nr. 3512 din 27 noiembrie 2008 privind documentele financiar-contabile, cu modificările și completările ulterioare, prevede: „Pentru a putea fi înregistrate în contabilitate, operațiunile economico-financiare trebuie să fie justificate cu documente originale, întocmite sau reconstituite potrivit prezentelor norme metodologice.”

Având în vedere aceste prevederi legale și întrucât la data efectuării inspecției fiscale societatea contestatoare nu a prezentat factura în original, sau reconstituită conform prevederilor legale, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul la deducere a TVA.

Referitor la aceste aspecte, prin Referatul cu propuneri de soluționare nr. X/24.10.2017 organele de inspecție fiscală precizează faptul că: *„la inspecția fiscală parțială, în documentele financiar-contabile prezentate, a fost vizualizată factura în copie, cu număr de factură și data întocmirii facturii ilizibile fapt pentru care echipa de inspecție fiscală a considerat că societatea nu a prezentat factura fiscală în original și a considerat TVA aferent acestei aprovizionări drept nedeductibil la control.”*

La dosarul contestației se află anexată în original factura nr. X din 18.05.2015 (depusă la data formulării contestației) emisă de S.C. X S.R.L. Iași în sumă totală de S lei din care TVA în sumă de S lei, fapt pentru care, prin adresa nr. X din 08.02.2018 organul de soluționare a contestației a solicitat organelor de inspecție fiscală să aducă lămuriri suplimentare cu privire la depunere a în original de către societate a facturii nr. X din 18.05.2015 emisă de S.C. X S.R.L. Iași.

Prin adresa de răspuns nr. X din 16.02.2018 înregistrată în cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași sub nr. X din 21.02.2018 organele de inspecție fiscală precizează următoarele: *„(...) ulterior, după încheierea inspecției fiscale parțiale și emiterea Deciziei de impunere și a RIF aferent, odată cu depunerea contestației, societatea în cauză depune factura fiscală nr. X /18.05.2015 emisă de către S.C. XS.R.L. Iași, în original.*

Având în vedere cele prezentate precum și argumentele contestatorului și documentele în susținere referitoare la speța în cauză propunem refacerea situației fiscale de drept și anume aprobarea contestației depusă de SC XSRL Iași pentru această speță și acordarea deductibilității cheltuielilor cu marfa aprovizionată (beton) în sumă de S lei, respectiv anularea impunerii parțiale a impozitului pe profit în sumă de S lei, concomitent cu acordarea deductibilității TVA la aprovizionare (beton) în sumă de S lei, respectiv anularea impunerii parțiale a TVA în sumă de S lei.

Astfel, în prezenta cauză, organul de soluționare a contestație nu se poate pronunța cu privire la realitatea datelor înscrise în factura prezentată, întrucât, întră în competența organelor de inspecție fiscală verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției.”

Față de acest aspect, art. 276 Soluționarea contestației din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare precizează: **„(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora poate/pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se oferă posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”**

Conform textului de lege, contestatorul poate să depună probe noi în susținerea cauzei, situație în care organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat i se oferă posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

De asemenea, art. 113 din același act normativ precizează:

„ART. 113

Obiectul inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

(2) În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

- a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;**
  - b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;**
  - c) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale;**
  - d) verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;**
  - e) solicitarea de informații de la terți;**
  - f) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile ori unde se află bunurile impozabile;**
  - g) solicitarea de explicații scrise de la reprezentantul legal al contribuabilului/plătitorului sau împuternicitul acestuia ori de la persoanele prevăzute la art. 124 alin. (1), după caz, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul inspecției fiscale, pentru clarificarea și definitivarea constatărilor;**
  - h) informarea reprezentantului legal al contribuabilului/plătitorului sau a împuternicitului acestuia, după caz, cu privire la constatările inspecției fiscale, precum și discutarea acestora;**
  - i) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația fiscală principală declarată de către contribuabil/plătitor și/sau stabilită, după caz, de organul fiscal;**
- (...)”.**

Conform textului de lege, inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

- examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;
- verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;
- verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă.

Având în vedere situația prezentată și întrucât factura nr. X din 18.05.2015 a fost prezentată în copie, rezultă că aceasta nu a fost analizată de organele de inspecție fiscală sub aspectul deductibilității TVA.

Astfel, în prezenta cauză, organul de soluționare a contestației nu se poate pronunța cu privire la realitatea datelor înscrise în factura prezentată, întrucât, întră în competența organelor de inspecție fiscală verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului.

Întrucât în conformitate cu prevederile legale citate anterior, contestatoarea, a depus probe noi în susținerea cauzei, rezultă că în acest caz organelor de inspecție fiscală vor face o analiza a documentului prezentat în original (factura fiscală nr. X din 18.05.2015) și vor verifica dacă TVA aferentă este dedusă în folosul operațiunilor sale taxabile.

În conformitate cu prevederile **art. 6 „Exercitarea dreptului de apreciere”** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, **„(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii”.**

Astfel, organele de inspecție fiscală vor verifica dacă achizițiile de bunuri și servicii înscrise în factura nr. X din 18.05.2015 sunt justificate prin documente și sunt efectuate în scopul desfășurării activității, conform art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, citat anterior.

Facem precizarea că, pentru a beneficia de deductibilitate, bunurile și serviciile nu trebuie să figureze numai generic înscrise în facturi fiscale, ci să se dovedească realitatea și efectivitatea prestării lor cu documente valabile încheiate, fiind obligatoriu ca aceste servicii să servească în scopul desfășurării activității.

Având în vedere că factura nr. X din 18.05.2015 și implicit operațiunea înscrisă în aceasta nu a fost analizată de organele de inspecție fiscală, iar în conformitate cu prevederile art. 145 citat anterior orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, rezultă că organul de soluționare a

contestației nu se poate pronunța cu privire la legalitatea stabilirii TVA în sumă de **S lei**.

Astfel, **urmează a se desființa parțial**, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui - Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS X, **cu privire la suma de S lei, reprezentând TVA**, urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a încheiat actul desființat, să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, ținând cont de faptul că societatea este contribuabil mic, în baza prevederilor art. 281 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare la reanalizarea situației de fapt, în funcție de prevederile legale aplicabile în speță, de argumentele și documentele prezentate de contestatoare și, dacă este cazul, să emită un nou act administrativ fiscal, care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Desființarea are la bază prevederile **art. 279 alin. (3) și alin. (4)** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa, total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care, din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent, nu se poate stabili situația de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul competent și de contestator. În acest caz, organul fiscal competent urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării, desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

Sunt aplicabile și prevederile **pct. 11.4.-11.5.** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

„11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de

contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

Totodată, sunt aplicabile și prevederile **art. 50, art. 129 și art. 281** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

ART. 50

„Anularea, desființarea sau modificarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente”.

ART. 129

„Refacerea inspecției fiscale

(1) În situația în care, ca urmare a deciziei de soluționare emise potrivit art. 279 se desființează total sau parțial actul administrativ-fiscal atacat, emis în procedura de inspecție fiscală, organul de inspecție fiscală reface inspecția fiscală, cu respectarea dispozițiilor art. 276 alin. (3).

(2) Refacerea inspecției fiscale trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel cum acestea sunt menționate în decizie.

(3) Refacerea inspecției fiscale și emiterea noului act administrativ-fiscal sunt posibile chiar dacă pentru perioadele și obligațiile fiscale vizate de refacere s-a anulat rezerva verificării ulterioare potrivit art. 94 alin. (3).

(4) Refacerea inspecției fiscale se realizează de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat.”

ART. 281

“Comunicarea deciziei și calea de atac

[...]

(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face în termen de 60 de zile în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, de la data aducerii la cunoștința organului fiscal a deciziei de desființare.

(4) În situația în care instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) admite, în totalitate sau în parte, acțiunea prevăzută la alin. (3), organul fiscal emitent anulează în mod corespunzător noul act administrativ fiscal, precum și, după caz, actele administrative subsecvente, iar contestatorul este pus în situația anterioară emiterii deciziei de desființare.

[...]

(7) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a respins contestația de către organul fiscal fără ca acesta să intre în cercetarea fondului raportului juridic fiscal, dacă instanța constată că soluția adoptată de către organul fiscal este nelegală și/sau netemeinică, se va pronunța și asupra fondului raportului juridic fiscal”.

4. Referitor la suma de S lei reprezentând TVA stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X auza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași prin Serviciul Soluționare Contestații 1 se poate pronunța cu privire la legalitatea stabilirii acestei sume, în condițiile în care, la data emiterii facturii (12.07.2017) inactivitatea furnizorului nu era înscrisă în Registrul contribuabililor inactivi sau reactivați, iar organele de inspecție fiscală nu au analizat dacă achizițiile din respectiva factură sunt destinate operațiunilor taxabile.

În fapt, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul la deducere pentru TVA în sumă de **S lei** înscris în factura nr. 701 din 12.07.2016 întrucât, la data emiterii facturii, respectiv 12.07.2016, furnizorul S.C. X S.R.L. Iași era declarat inactiv și i se anulasă înregistrarea în scopuri de TVA.

Prin contestația formulată petenta susține faptul că, decizia de declarare a inactivității produce efecte față de terți din ziua următoarei datei înscrierii în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați.

În opinia contestatoarei, faptul că a înregistrat o factură emisă de un furnizor declarat inactiv în una și aceeași dată cu factura emisă nu atrage nedeductibilitatea TVA, așa cum eronat a constatat echipa de control.

În susținerea contestației, petenta invocă prevederile art. 113 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, susținând totodată că organele de inspecție fiscală nu precizează corect și explicit temeiul de drept cu privire la nedeductibilitatea unor cheltuieli sau TVA, cum ar fi cele de pe facturi prezentate în copie.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

Art. 11 alin. (1), alin. (7) și alin. (9) precum și art. 92 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. 316 alin. (11) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

„ART. 11

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității.

(...)

(7) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform Codului de procedură fiscală, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului, potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare.

(...)

(9) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. b) - e) și lit. h) și au fost înscriși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată, nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de

bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014.”

„ART. 92

Registrul contribuabililor/plătitorilor inactivi/reactivați

(1) Contribuabilul/Plătitorul persoană juridică sau orice entitate fără personalitate juridică este declarat inactiv și îi sunt aplicabile prevederile din Codul fiscal privind efectele inactivității dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) nu își îndeplinește, pe parcursul unui semestru calendaristic, nicio obligație declarativă prevăzută de lege;

b) se sustrage controalelor efectuate de organul fiscal central prin declararea unor date de identificare a domiciliului fiscal care nu permit organului fiscal identificarea acestuia;

c) organul fiscal central constată*) că nu funcționează la domiciliul fiscal declarat;

d) inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului;

e) durata de funcționare a societății este expirată;

f) societatea nu mai are organe statutare;

g) durata deținerii spațiului cu destinația de sediu social este expirată.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), declararea în inactivitate nu se poate face înainte de împlinirea termenului de 15 zile prevăzut la art. 107 alin. (1).

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. f) și g), declararea în inactivitate se va face după împlinirea termenului de 30 de zile de la comunicarea către contribuabil/plătitor a unei notificări referitoare la situațiile respective.

(4) Declararea ca inactiv a contribuabilului/plătitorului, precum și reactivarea acestuia se efectuează de către organul fiscal central, prin decizie, emisă conform competențelor și procedurii stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F., care se comunică contribuabilului/plătitorului.

(...)

(10) A.N.A.F. organizează evidența contribuabililor/plătitorilor declarați inactivi/reactivați în cadrul Registrului contribuabililor/plătitorilor inactivi/reactivați, care conține:

a) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului;

b) data declarării ca inactiv a contribuabilului/plătitorului;

c) data reactivării;

d) denumirea organului fiscal central care a emis decizia de declarare în inactivitate/reactivare;

e) alte mențiuni.

(11) Registrul contribuabililor/plătitorilor inactivi/reactivați este public și se afișează pe site-ul A.N.A.F.

(12) Înscrierea în registrul prevăzut la alin. (11) se face de către organul fiscal central emitent, după comunicarea deciziei de declarare

în inactivitate/reactivare, în termen de cel mult 5 zile de la data comunicării.

(13) Decizia de declarare în inactivitate/reactivare produce efecte față de terți din ziua următoare datei înscrierii în registrul prevăzut la alin. (10)."

ART. 316*)

Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

(...)

(11) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) dacă este declarată inactivă conform prevederilor Codului de procedură fiscală, de la data declarării ca inactivă;"

Conform textului de lege, beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform Codului de procedură fiscală, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective.

Deasemenea, beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. b) - e) și lit. h) și au fost înscriși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată, nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective.

Contribuabilul/Plătitorul persoană juridică sau orice entitate fără personalitate juridică este declarat inactiv și îi sunt aplicabile prevederile din Codul fiscal privind efectele inactivității dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) nu își îndeplinește, pe parcursul unui semestru calendaristic, nicio obligație declarativă prevăzută de lege;

b) se sustrage controalelor efectuate de organul fiscal central prin declararea unor date de identificare a domiciliului fiscal care nu permit organului fiscal identificarea acestuia;

c) organul fiscal central constată*) că nu funcționează la domiciliul fiscal declarat;

d) inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului;

e) durata de funcționare a societății este expirată;

f) societatea nu mai are organe statutare;

g) durata deținerii spațiului cu destinația de sediu social este expirată.

Declararea ca inactiv a contribuabilului/plătitorului, precum și reactivarea acestuia se efectuează de către organul fiscal central, prin decizie, care se comunică contribuabilului/plătitorului.

A.N.A.F. organizează evidența contribuabililor/plătitorilor declarați inactivi/reactivați în cadrul Registrului contribuabililor/plătitorilor inactivi/reactivați, care conține:

a) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului;

- b) data declarării ca inactiv a contribuabilului/plătitorului;
- c) data reactivării;
- d) denumirea organului fiscal central care a emis decizia de declarare în inactivitate/reactivare;
- e) alte mențiuni.

Registrul contribuabililor/plătitorilor inactivi/reactivați este public și se afișează pe site-ul A.N.A.F.

Înscrierea în registrul prevăzut la alin. (11) se face de către organul fiscal central emitent, după comunicarea deciziei de declarare în inactivitate/reactivare, în termen de cel mult 5 zile de la data comunicării.

Decizia de declarare în inactivitate/reactivare produce efecte față de terți din ziua următoare datei înscrierii în registrul prevăzut la alin. (10).

Din documentele existente la dosarul cauzei reies următoarele:

- conform datelor din Registrul contribuabililor inactivi sau reactivați accesat pe site-ului www.anaf.ro/inactivi/rezultatInactivi.jsp reiese că S.C. X S.R.L. Iași Cod fiscal X este inactiv conform Deciziei X din 22 iunie 2016, data inactivare - 12.07.2016 **iar data publicării -22.07.2016.**

- conform datelor din Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, accesat pe site-ului www.anaf.ro/RegistruTVA/search reiese că pentru S.C. X S.R.L. Iași Cod fiscal X înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată începând cu data de 12.07.2016. Anularea înregistrării a fost operată în registru de organele fiscale în data de **12.09.2016.**

Anularea înregistrării în scopuri de TVA a fost operată din oficiu, potrivit dispozițiilor Art. 316 alin. (11) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Urmare celor precizate se reține că data publicării în Registrul contribuabililor inactivi sau reactivați a inactivității S.C. X 2012 S.R.L. Iași a fost data de 22.07.2017 iar anularea înregistrării în scopuri de TVA a fost operată în data de 12.09.2016.

Astfel, la data emiterii facturii nr. X /12.07.2016 **atât inactivitatea cât și anularea înregistrării în scopuri de TVA nu erau înscrise în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform Codului de procedură fiscală respectiv Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 a fost anulată.**

Or, în conformitate cu prevederile legale citate anterior, nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată de către beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile **numai după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform Codului de procedură fiscală respectiv Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată.**

Faptul că în prezenta cauză factura fiscală nr. X/12.07.2016 a fost emisă în data de **12.07.2016** aceiași dată cu data inactivării nu poate echivala cu refuzul dreptului de deducere al TVA, întrucât, data înscrierii S.C. X 2012 S.R.L. ca inactiv în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform

Codului de procedură fiscală respectiv este data de **22.07.2016** iar în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 este data de **12.09.2016**.

Urmare faptului că inactivitatea și anularea înregistrării în scopuri de TVA au fost operate la data de 22.07.2016 respectiv 12.09.2016 rezultă că organele de inspecție fiscală în mod nelegal au refuzat dreptul la deducere al TVA pe motiv că la data de 12.07.2016 S.C. X 2012 S.R.L. era inactiv și neplătitor de TVA.

Având în vedere că organele de inspecție fiscală au considerat în mod eronat data declarării inactivității și a anulării înregistrării în scopul de TVA ca fiind 12.07.2016 un alt aspect ce trebuie reținut în soluționarea contestației îl reprezintă analiza operațiunii și anume dacă achiziția înscrisă în factura nr. 701 din 12.07.2016 emisă de S.C. X 2012 S.R.L. este destinată în folosul operațiunilor taxabile ale societății.

În acest sens, art. 297 alin. (1) și alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„ART. 297

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(...)

4) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

Conform textului de lege, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

De asemenea, art. 113 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„ART. 113

Obiectul inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

(2) În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;

c) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz,

a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale;

d) verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;

e) solicitarea de informații de la terți;

f) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile ori unde se află bunurile impozabile;

g) solicitarea de explicații scrise de la reprezentantul legal al contribuabilului/plătitorului sau împuternicitul acestuia ori de la persoanele prevăzute la art. 124 alin. (1), după caz, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul inspecției fiscale, pentru clarificarea și definitivarea constatărilor;

h) informarea reprezentantului legal al contribuabilului/plătitorului sau a împuternicitului acestuia, după caz, cu privire la constatările inspecției fiscale, precum și discutarea acestora;

i) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația fiscală principală declarată de către contribuabil/plătitor și/sau stabilită, după caz, de organul fiscal;

(...)”.

Conform textului de lege, inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

- examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;

- verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;

- verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă.

Având în vedere situația prezentată, rezultă că, operațiunea înscrisă în factura nr. 701/12.07.2016 emisă de S.C. X 2012 S.R.L. județul Iași constând în achiziția de materiale de construcții nu a fost analizată de organele de inspecție fiscală.

Astfel, în prezenta cauză, organul de soluționare a contestației nu se poate pronunța cu privire la realitatea datelor înscrise în factura prezentată, întrucât, întră în competența organelor de inspecție fiscală verificarea,

constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției.

În conformitate cu prevederile **art. 6 „Exercitarea dreptului de apreciere”** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, **„(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii”.**

Astfel, organele de inspecție fiscală vor verifica dacă achiziția înscrisă în factura nr. X din 12.07.2016 este efectuată în scopul operațiunilor taxabile, conform art. 297 citat anterior.

Facem precizarea că, pentru a beneficia de deductibilitate, bunurile și serviciile nu trebuie să figureze numai generic înscrise în facturi fiscale, ci să se dovedească realitatea și efectivitatea prestării lor cu documente valabile încheiate, fiind obligatoriu ca aceste achiziții să servească în scopul desfășurării activității.

Având în vedere că factura nr. X din 12.07.2016 și implicit operațiunea înscrisă în aceasta nu a fost analizată de organele de inspecție fiscală, iar în conformitate cu prevederile art. 297 citat anterior orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile rezultă că organul de soluționare a contestației nu se poate pronunța cu privire la legalitatea stabilirii TVA în sumă de **S lei**.

Astfel, **urmează a se desființa parțial**, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui - Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS X, **cu privire la suma de S lei, reprezentând TVA**, urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a încheiat actul desființat, să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, ținând cont de faptul că societatea este contribuabil mic, în baza prevederilor art. 281 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare la reanalizarea situației de fapt, în funcție de prevederile legale aplicabile în speță, de argumentele și documentele prezentate de contestatoare și, dacă este cazul, să emită un nou act administrativ fiscal, care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Desființarea are la bază prevederile **art. 279 alin. (3) și alin. (4)** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa, total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care, din documentele existente la

dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent, nu se poate stabili situația de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul competent și de contestator. În acest caz, organul fiscal competent urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării, desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

Sunt aplicabile și prevederile **pct. 11.4.-11.5.** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

„11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

Totodată, sunt aplicabile și prevederile **art. 50, art. 129 și art. 281** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

ART. 50

„Anularea, desființarea sau modificarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale

individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente”.

ART. 129

„Refacerea inspecției fiscale

(1) În situația în care, ca urmare a deciziei de soluționare emise potrivit art. 279 se desființează total sau parțial actul administrativ-fiscal atacat, emis în procedura de inspecție fiscală, organul de inspecție fiscală reface inspecția fiscală, cu respectarea dispozițiilor art. 276 alin. (3).

(2) Refacerea inspecției fiscale trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel cum acestea sunt menționate în decizie.

(3) Refacerea inspecției fiscale și emiterea noului act administrativ-fiscal sunt posibile chiar dacă pentru perioadele și obligațiile fiscale vizate de refacere s-a anulat rezerva verificării ulterioare potrivit art. 94 alin. (3).

(4) Refacerea inspecției fiscale se realizează de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat.”

ART. 281

“Comunicarea deciziei și calea de atac

[...]

(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face în termen de 60 de zile în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, de la data aducerii la cunoștința organului fiscal a deciziei de desființare.

(4) În situația în care instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) admite, în totalitate sau în parte, acțiunea prevăzută la alin. (3), organul fiscal emitent anulează în mod corespunzător noul act administrativ fiscal, precum și, după caz, actele administrative subsecvente, iar contestatorul este pus în situația anterioară emiterii deciziei de desființare.

[...]

(7) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a respins contestația de către organul fiscal fără ca acesta să intre în cercetarea fondului raportului juridic fiscal, dacă instanța constată că soluția adoptată de către organul fiscal este nelegală și/sau netemeinică, se va pronunța și asupra fondului raportului juridic fiscal”.

5. Referitor la suma de S lei din care S lei dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit, S lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X, S lei dobânzi de întârziere aferente TVA și S lei penalități de întârziere aferente TVA stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași prin Serviciul Soluționare Contestații 1 se poate pronunța cu privire la legalitatea stabilirii acestei sume, în condițiile în care prin prezenta decizie de soluționare a contestației s-a dispus desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. F-VS X cu privire la debitele care au generat accesoriile contestate.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X organul fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, pentru neachitarea la scadență a impozitului pe profit în sumă de S lei, stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-VS X a calculat pentru perioada 25.03.2016-04.07.2017 dobânzi de întârziere în sumă de S lei și penalități de întârziere în sumă de S lei.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X organul fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de S lei (S lei + S lei), contestat, stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-VS X a calculat pentru perioada 25.06.2015-04.07.2017 dobânzi de întârziere în sumă de S lei și penalități de întârziere în sumă de S lei.

Prin prezenta decizie de soluționare a contestației pentru impozitul pe profit în sumă de S lei și TVA în sumă de S lei (S lei + S lei) stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-VS X s-a dispus soluția de Desființare parțială a deciziei de impunere cu privire la aceste sume.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și alin. (7) precum și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

„ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

ART. 120

„Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(...)

(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.

ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2) - (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Începând cu 01.01.2016 sunt aplicabile prevederile **art. 173, art. 174 și art. 176** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 173

„Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

ART. 174

„Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere”.

ART. 176

„Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență

și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Conform textelor de lege, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Nivelul dobânzii este, după caz, în cuantum de 0,03% respectiv 0,02% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează și cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

Având în vedere că pentru impozitul pe profit în sumă de S lei și TVA în sumă de S lei, care au generat accesoriile contestate organul de soluționare nu s-a putut pronunța cu privire la legalitatea stabilirii acestora în sarcina contestatoarei, prin prezenta decizie de soluționare a contestației s-a dispus **Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale nr. F-VS X cu privire la aceste sume.**

Astfel, deoarece pentru creanțele fiscale principale reprezentând impozit pe profit în sumă de **S lei și TVA în sumă de S lei** (S lei + S lei) care au generat accesoriile în sumă de **99 lei** aferente impozitului pe profit și în sumă de **S lei** aferente TVA Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Serviciul Soluționare Contestații 1, prin prezenta decizie de soluționare a contestației a dispus Desființare parțială a Deciziei de impunere nr. F-VS X, **se va Desființa parțial și:**

- **Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X pentru accesoriile în sumă de S lei reprezentând dobânzi de întârziere în sumă de S lei și penalități de întârziere în sumă de S lei aferente impozitului pe profit;**
- **Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X pentru accesoriile în sumă de S lei reprezentând dobânzi de întârziere în sumă de S lei și penalități de întârziere în sumă de S lei aferente TVA, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).**

În speță sunt aplicabile și dispozițiile **art. 276 alin. (1) și art. 50** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ce prevăd:

ART. 276

„Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”.

ART. 50

„Anularea, desființarea sau modificarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente”.

6. Referitor la suma de 14 lei reprezentând dobânzi de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X, cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare datorează accesoriile calculate în condițiile în care debitul pentru care s-au calculat este datorat și nu a fost achitat la scadență, prin prezenta decizie dispunându-se soluția de respingere a contestației.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X organul fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, pentru neachitarea la scadență a impozitului pe **veniturile microîntreprinderilor** în sumă de S lei, contestat, a calculat pentru perioada 25.04.2017-04.07.2017 dobânzi de întârziere în sumă de **S lei**.

Prin prezenta decizie de soluționare a contestației pentru impozitul pe **veniturile microîntreprinderilor** în sumă de **S lei**, stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-VS X s-a dispus soluția de Respingere a contestației ca neîntemeiată.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 173 și art. 174 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 173

„Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

ART. 174

„Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere”.

Conform textelor de lege, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Nivelul dobânzii este, în cuantum de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

Având în vedere prevederile legale invocate, precum și faptul că pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei contestația a fost respinsă ca neîntemeiată, **conform principiului de drept „accesorium sequitur principale” (accesoriul urmează principalul)**, urmează a se respinge contestația formulată și cu privire la accesoriile în sumă de S lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, **ca neîntemeiată.**

7. Referitor la suma de S lei reprezentând penalități de nedeclarare pentru obligații fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere, stabilită suplimentar prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. X cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează această sumă în condițiile în care debitul este datorat și nu a fost achitat la scadență, prin prezenta decizie dispunându-se soluția de respingere a contestației.

În fapt, pentru neachitarea la scadență a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei stabilit prin Decizia de impunere nr. F-VS X s-au calculat pentru perioada 25.04.2017-04.07.2017 penalități de nedeclarare pentru obligații fiscale principale nedeclarate sau declarate

incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere în sumă de **S lei**.

Prin prezenta decizie de soluționare a contestației pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de **S lei** (parte din suma contestată în cuantum de S lei) stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-VS X s-a dispus soluția de respingere a contestației ca neîntemeiată.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art.181 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

„ART. 181

Penalitatea de nedeclarare în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central

(1) Pentru obligațiile fiscale principale nedecarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere, contribuabilul/plătitorul datorează o penalitate de nedeclarare de 0,08% pe fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, din obligațiile fiscale principale nedecarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere.”

Conform textului de lege, pentru obligațiile fiscale principale nedecarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere, contribuabilul/plătitorul datorează o penalitate de nedeclarare de 0,08% pe fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, din obligațiile fiscale principale nedecarate sau declarate incorect.

Urmare a faptului că organele de inspecție fiscală au stabilită că impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de **S lei** nu a fost declarat în conformitate cu prevederile legale enunțate, organul fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași a calculat o penalitate de nedeclarare în cuantum de **S lei** pentru perioada 25.04.2017-04.07.2017.

Având în vedere prevederile invocate, precum și faptul că pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de **S lei** contestația a fost respinsă ca neîntemeiată, **conform principiului de drept „accesorium sequitur principale” (accesoriul urmează principalul)**, urmează a se respinge contestația formulată și cu privire la penalitățile de nedeclarare pentru obligații fiscale principale nedecarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere în sumă de **S lei, ca neîntemeiată.**

8. Referitor la suma de S lei reprezentând penalități de nedeclarare pentru obligații fiscale principale nedecarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere, stabilită suplimentar prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale

acesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. X cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași prin Serviciul Soluționare Contestații 1 se poate pronunța cu privire la legalitatea stabilirii acestei sume, în condițiile în care prin prezenta decizie de soluționare a contestației s-a dispus desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. F-VS X cu privire la TVA în sumă de S lei care a generat accesoriile contestate.

În fapt, pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de S lei stabilit prin Decizia de impunere nr. F-VS X s-au calculat pentru perioada 25.08.2016-04.07.2017 penalități de nedeclarare pentru obligații fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere în sumă de **S lei**.

Prin prezenta decizie de soluționare a contestației pentru TVA în sumă de **S lei** stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-VS X s-a dispus soluția de Desființare parțială a deciziei de impunere.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art.181 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

„ART. 181

Penalitatea de nedeclarare în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central

(1) Pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere, contribuabilul/plătitorul datorează o penalitate de nedeclarare de 0,08% pe fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, din obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere.”

Având în vedere că pentru TVA în sumă de S lei, care a generat accesoriile contestate organul de soluționare nu s-a putut pronunța cu privire la legalitatea stabilirii acesteia în sarcina contestatoarei, prin prezenta decizie de soluționare a contestației s-a dispus **Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale nr. F-VS X cu privire la această sumă.**

Astfel, deoarece pentru creanțele fiscale principale reprezentând TVA în sumă de **S lei** care a generat penalitățile de nedeclarare în sumă de **S lei**, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași - Serviciul Soluționare Contestații 1, prin prezenta decizie de soluționare a contestației a dispus Desființare parțială a Deciziei de impunere nr. F-VS X, **se va Desființa parțial și Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. X pentru penalitățile de nedeclarare în**

sumă de S lei conform principiului de drept "**accessorium sequitur principale**" (accesoriul urmează principalul).

În speță sunt aplicabile și dispozițiile **art. 276 alin. (1) și art. 50** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ce prevăd:

ART. 276

„Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”.

ART. 50

„Anularea, desființarea sau modificarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente”.

9. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. X emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui –Activitatea de inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS X.

Prin contestația formulată, petenta contestă și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. X emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui –Activitatea de inspecție fiscală.

Prin Decizia nr. X din 03.11.2017, existentă în xerocopie la dosarul cauzei, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice nr. 1

au soluționat contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. X.

Întrucât Decizia nr. X din 03.11.2017 nu a putut fi comunicată prin una din modalitățile de comunicare prevăzute la art. 47 alin. (1), (2) sau (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, s-a afișat în data de 11.01.2018 pe pagina de Internet, la adresa www.anaf.ro, pe pagina licitației și anunțuri, secțiunea Anunțuri acte administrative, anunțul Cri-1500/08.01.2018 ce cuprinde acte administrative.

Anunțul va fi retras în data de 11.03.2018.

Având în vedere cele precizate, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, nu se mai pronunță asupra acestui capăt de cerere.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare și în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art.1. Desființarea parțială a:

- Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice nr. F-VS X , emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, cu privire la suma de **S lei**, reprezentând:

S lei – impozit pe profit;

S lei – TVA,

- Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, cu privire la suma de **S lei**, reprezentând:

S lei – dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit;

S lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit,

- Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, cu privire la suma de **S lei**, reprezentând:

S lei – dobânzi de întârziere aferente TVA;

S lei – penalități de întârziere aferente TVA

- Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, cu privire la suma de **S lei**, reprezentând penalități de nedeclarare aferente TVA, decizii emise pentru **S.C. XS.R.L. județul Iași, în insolvență**, urmând ca, în termen de 30 zile de la data comunicării

deciziei, ținând cont de faptul că societatea este contribuabil mic, organele de inspecție fiscală și organele fiscale, în baza prevederilor art. 281 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, să reanalizeze situația de fapt strict pentru aceleași obligații bugetare și pentru aceeași perioadă din actul administrativ fiscal desființat, în funcție de cele precizate prin prezenta decizie.

Art. 2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. X S.R.L. județul Iași, în insolvență, împotriva:

- Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice nr. F-VS X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, cu privire la suma de **S lei** reprezentând impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

- Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, cu privire la suma de **S lei** reprezentând dobânzi aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.

- Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, cu privire la suma de **S lei** reprezentând penalități de nedeclarare aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.

Art. 3. Serviciul Soluționare Contestații 1 va comunica prezenta decizie contestatoarei, Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui – Inspecție Fiscală, precum Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași – Serviciul Evidență pe Plătitor Persoane Juridice, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 273 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie de soluționare a contestației, este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Vaslui sau Tribunalul Iași.

DIRECTOR GENERAL,

ȘEF SERVICIU,

ÎNTOCMIT,